

STSJ de Catalunya de 26 de juny de 2008, recurs 1207/2004

Els llocs de personal eventual s'han de descriure en la RLT (accés al text de la sentència)

La representació sindical interposa recurs contra la relació de llocs de treball de l'administració quant al personal eventual. S'analitzen les següents qüestions:

- L'art. 34 de la *Ley 9/1987, de 12 de junio, que regula los órganos de representación, determinación de condiciones de trabajo y participación del personal al servicio de las Administraciones Públicas*, disposa que queden excloses de l'obligatorietat de negociació les decisions de les administracions públiques que afecten les seves potestats d'organització. El TSJ diu que això no permet concloure que s'hagi de negociar necessàriament la matèria relativa al personal eventual. **Al contrari, aquesta negociació quedaria exclosa per la definició d'aquesta classe de personal** que fa l'art. 12 del Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.
- La jurisprudència configura el personal eventual com una figura de caràcter excepcional, **la vàlidesa del qual es vincula a les funcions de confiança i assessorament especial**. Aquest personal no pot exercir les funcions normals de l'administració pública, ni les externes de protecció i policia, ni les internes de pura organització (STS de 2 de septiembre de 2004).
- D'acord amb la legislació vigent, quant al personal eventual la **relació de llocs de treball ha d'expressar, com a mínim, la seva denominació i tipus, el sistema de provisió dels llocs, les retribucions complementàries que els corresponguin i els requisits exigits per al seu desenvolupament**. Només d'aquesta manera s'assegura el correcte exercici de la potestat discrecional i d'autoorganització que la llei preveu en matèria de personal eventual.

Vistos aquests arguments, el TSJ anul·la la resolució impugnada perquè no satisfà el contingut mínim que el legislador exigeix a la relació de llocs de treball: requisits essencials per desenvolupar el lloc, característiques i retribucions. La resolució es limitava a fer referència a la disposició de creació del lloc de treball, a l'exercici de funcions d'assessorament especial o polítiques sectorials, i quant al règim retributiu, únicament es feia una assimilació genèrica a personal funcionari, alt càrrec, amb retribució específica o sense retribució.